



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV**

**Muret, Marc-Antoine**

**Antverpiæ, M. D. LXXXVI.**

Cap. 19. Illustrati ex Odis Horatij aliquot loci.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

*ἢ τῶν ἑσπερίων ἁδουμένων, & inuenustum* pro eo qui  
 purum in amore felix esset, tanquam à se primum  
 animaduersa prodidit, cum ego ante annos plus mi-  
 nus triginta eadem docuissem in Scholiis quibuidam  
 meis in Terentium, quæ tum edidit Lutetia: Michael  
 Vascosanus. Sic *detestata* apud Ciceronem De legi-  
 bus: quod tamen mihi se debere postea falsus est. Sic  
 alia multa, quæ percensere & longum, & molestum  
 foret. Atque aded hæc ipsa reticuissem libens: scio  
 enim lectoris nihil interesse, quis primus aliquid do-  
 cuerit, & tantus in litteris Turnebus fuit, ut suo quo-  
 dam iure mea omnia sibi vindicare potuisse videatur.  
 Sed mihi stomachum interdum mouent furunculi  
 quidam egentes, ac famelici, qui, quod à me talia ne-  
 glixi ac dissimulari vident, mea iam Mætorum, ut di-  
 citur, prædã putant. Quos ut quiescant, moneo:  
 & si quiduis sibi putant licere in ea quæ à me priu-  
 tum acceperunt, iis saltem abstineant manus, quæ  
 edita iam ac publicata sunt: ne, etiam tacente me,  
 plurimos & iniustitiæ & impudentiæ suæ testes suo  
 sibi præconio colligere velle videantur.

*Illustrati ex Odis Horatii aliquot loci.*

CAPVT XIX.

**SOLITAS** deorum tutelarium effigies in prora,  
 sicut in puppi nauium edico atque eminenti loco  
 collocari, & alij verè notarunt, ad illũ Horatii versum,

*Non di, quos iterum pressa voces malo:*

& confirmari potest auctoritate veteris Grammatici  
 exponentis hos versus ex Iliados nono:

*Στεῖνον δὲ τῶν ἐπὶ κούρῃσιν ἀπὸ κούρῃσιν,*

*Αὐτὰς τ' ἐμπαροῦσιν μαλερὸν πύρος.*

Aut enim quaeri posse, cur Hector minari dicatur, se  
 abscif-

S 4

Mureti  
 Lectiones  
 LIB  
 28



abscissurum summas Græcarum nauium partes, de  
 inde autem ipsas naues incensurum. respondetque  
 eum facere, ἐπειδὴ ὅτι τῶν ἀκροστολίων ἦσαν ἀγάμα  
 ἠκόρως τῶν θεῶν. ne videlicet deos quoque ipsos in  
 mare velle videatur. Sed quid est, quod Horatius  
 Archytæ Tarentini epitaphio, quod eodem in libro  
 legitur, bis pulverem nominat? Et opinor eum  
 spexisse ad superstitionem veterum, qui non integra  
 ac solidas glebas, sed tritum, ac minutum puluerem  
 iniiciebant mortuis: credo, ne pressu dolorem eis  
 quem adferrent. Nam eis etiam leuem ac mollem  
 terram optare soliti erant. In quo non videntur  
 horruisse à sententia Democriti, qui cadauera quousque  
 ipsa sentire opinabatur. Itaque Eustathius exponit  
 illud Homericum,

Τυδέος δ' ἄν θήσῃσι χυτὴ χεῖρ' αἰετὴ καλύπτει,  
 χυτὴ δ', inquit, ἢ νὸν γαῖα ἢ ἐπιχειρομένη σικερίσ. ἢ γὰρ  
 λοι αὐτοῖς ἐπιτίθεν. ἀλλὰ χεῖρ, ὅς ἐστι γῆ χυτὴ.  
 Romani tamen, ut ex Cicerone ac Varrone notum  
 est, glebam iniicere solebant, libet adiicere, primo  
 pium illud Odarij in Venerem,

O Venus regina Gnidi, Paphique,

Sperne dilectam Cypron:

expressum videri partim ex Alemane, cuius hæc  
 tantur,

Κύπρον ἰμερτὴν λιπίσαι ἢ πάρον ἀεὶ ῥύταιν  
 partim ex Æschylo, ex quo hæc adducuntur,  
 Κύπρον πάρον ἔχουσα πάντα κλύρον.

Caesaris locus è primo De bello civili emendatum.

CAPVT XX.

**L**IBRO primo commentariorum Caesaris De bello  
 civili haud procul à principio ita scriptum est

Hæc